

NRP MASTER PRIJS 2022

WINNAAR 1^e PRIJS

BRUCE VERDONSCHOT
TU EINDHOVEN

WINNAAR 2^e PRIJS

ILKE KLASSEN
TU EINDHOVEN

WINNAAR 3^e PRIJS

MAAIKE WAALDIJK
TU DELFT

GENOMINEERDEN

CAROLINA CHATAIGNIER
CATHELIJNE VAN ANDEL

NRP MASTER
PRIJS

INHOUD

REFLECTIE	6
DE PRIJSWINNAARS	14
1 ^e PRIJS / BRUCE VERDONSCHOT	16
2 ^e PRIJS / ILKE KLASSEN	30
3 ^e PRIJS / MAAIKE WAALDIJK	38
GENOMINEERDEN	48
CAROLINA CHATAIGNIER	48
CATHELIJNE VAN ANDEL	50
OVERIGE INZENDINGEN	52
TOELICHTING	54

NRP MASTER PRIJS 2022

In 2015 heeft Stichting NRP een prijsvraag in het leven geroepen om jong talent op het gebied van renovatie en transformatie te belonen en in de schijnwerpers te zetten. De NRP Masterprijs wordt sindsdien toegekend aan relevante en vernieuwende afstudeerscripties en ontwerpen op het gebied van renovatie en transformatie. De afgelopen zeven jaren hebben interessante inzendingen en inspirerende winnaars opgeleverd. Dat geldt ook zeker voor de achtste editie met een recordaantal inzendingen: 26!

REFLECTIE

Eerlijk is eerlijk, de jury werd door dit aantal overvallen. Wat een overweldigend aantal inzendingen. De keuze om de inlevertermijn naar medio september op te schuiven, leverde een verdubbeling op ten opzichte van vorig jaar van het aantal inzendingen. Een goed leermoment: voor volgende jaren gaat de inzendingsstermijn naar eind september. Tot onze vreugde heeft het grote aantal inzendingen ook geleid tot een betere spreiding over de verschillende opleidingen. Er waren 11 inzendingen van TU Delft, 3 van TU Eindhoven, 2 van de Universiteit Utrecht, 1 van Erasmus Universiteit, 1 van Hogeschool Rotterdam en 7 inzendingen van de Academies van Bouwkunst (Amsterdam, Maastricht en Rotterdam). Dat leidt vervolgens tot een verbreding van de onderwerpen en invalshoeken van de scripties in de wereld van renovatie en transformatie. Dit najaar heeft er overleg plaatsgevonden tussen de jury's van de NRP Gulden Feniks en NRP Masterprijs. Waar de jury van de jaarlijkse prijs voor renovatie- en transformatieprojecten opmerkte dat innovaties maar mondjesmaat de weg naar gerealiseerde projecten vinden, konden wij melden dat de jonge generatie volop bezig is met innovaties en dat zij op een andere manier naar de grote opgaven van deze tijd kijkt. Daarom is het leuk om jurylid van de NRP Masterprijs te zijn: we staan met de neus vooraan bij nieuwe ontwikkelingen in ons vakgebied en nieuwe inzichten van de jonge generatie. Het is overigens geen eenvoudige opgave: de masterscripties zijn minimaal 100 en soms wel 400 bladzijden lang.

Spraken we vorig jaar al over een opeenstapeling van problemen in de bouwwereld met het tekort aan materialen en mensen, nu kunnen we constateren dat er nog veel meer crises zijn bijgekomen. Door de oorlog in Oekraïne zijn we met de neus op de feiten gedrukt.

Oorlogsdreiging is veel dichterbij dan we ooit voor mogelijk hebben gehouden, de voedseldistributie is verder onder druk komen te staan en we moeten onafhankelijker worden van Russisch gas. Dan hebben we het nog niet eens over klimaatadaptie, biodiversiteit, gezondheid en sociale ongelijkheid. Bijzonder is dat de jonge generatie met ogenschijnlijk gemak de uitdaging aangaat door veel van deze zaken te adresseren in hun afstudeerwerk. Dat inspireert en geeft hoop.

Een volledig nieuwe invalshoek in de inzendingen was de verbinding tussen de fysieke en de virtuele wereld. Een van de deelnemers integreerde de fysieke en de virtuele wereld via de 'metaverse' in een ontwerp voor beide werelden, door van het voormalige Portugese paviljoen van de Wereldtentoonstelling 1998 in Lissabon een beursgebouw te maken waar handel plaatsvindt, zowel in de reële wereld als in de virtuele wereld. En voor het eerst zijn daarnaast twee onderzoeken ingediend met de invloed van social media als onderwerp. Zo blijkt TikTok een zeer invloedrijk platform bij millennials en Generatie Z: het wordt als voornaamste bron van kennisontwikkeling gebruikt. In een onderzoek naar het gebruik van TikTok over het onderwerp klimaatverandering in Latijns-Amerika, bleek 89,12% van deze gebruikers TikTok te zien als een educatief instrument om te leren over klimaatverandering. Ook hielp het om zaken op te pakken en te implementeren op een meer duurzame manier. Een ander onderzoek betrof de invloed van Twitter op de transitie van Amelisseweerd, het landgoed naast de A27. De tweets tussen 2020 en 2021 zijn naast online nieuws, websites van stakeholders, archieven en beleidsstukken geplaatst. De invloed van social media was duidelijk merkbaar. De jury was van mening dat de raakvlakken met de wereld van renovatie en transformatie gering waren bij deze twee onderzoeken, maar dat laat onverlet dat wij hier in de toekomst bij onze opgaven ook rekening mee moeten houden.

Zoals gezegd is er meer aandacht voor de brede problematiek van de wereld. Zo was er een inzending die hittestress specifiek als onderwerp had gekozen en dat had toegespitst op het bezit van woningcorporaties. Er is nog geen wetgeving over hittestress. Wellicht dat wetgeving hierover complex is, omdat zowel gebouw als omgeving moeten worden meegenomen. Met de enorme verduurzamingsopgave van de corporaties sneeuwt mogelijk het belang van hittestress onder. Dat pleit voor een goed onderzoek om te kijken op welke manier het wel kan worden opgepakt, zowel door corporaties, gemeenten en bewoners. Het onderzoek is verricht bij drie vooroorlogse buurten in Rotterdam.

Ook is er aandacht voor het realiseren van woningbouw passend in de afspraken van het Klimaatakkoord om de CO₂-emissies te beperken. Enorm van belang nu er snel veel woningen aan de voorraad moeten worden toegevoegd. Een van de onderzoeken richt zich op de principes van *Circular and Conceptual Building* (CCB). Er is een instrument ontwikkeld dat voor gemeenten, projectontwikkelaars, architecten, bouwers, woningcorporaties en financiers inzetbaar is. De conclusie is dat het geen technische maar vooral een sociale uitdaging is om de stap te zetten naar een circulair systeem. Het advies is de stap te maken van transacties en onderhandelingen naar samenwerking, om zo een integrale benadering waar te maken. Een boodschap die NRP sinds haar oprichting uitdraagt.

Gebouwen waar het echt een uitdaging is om de CO₂-uitstoot te beperken en ook nog betaalbaar te verwarmen zijn kerken. In 2021 was er een open oproep van de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed over de verduurzaming van grote stadskerken met de naam 'Sublieme Schoonheid, sublieme duurzaamheid'. Eén van de inzendingen onderzocht de Stevenskerk in Nijmegen. Het onderzoek kent twee verschillende delen. Het eerste betreft glas-in-lood ramen. Gedurende het project is de thermische prestatie van de glas-in-lood ramen gevolgd door kleine experimenten op locatie uit te voeren. Uiteindelijk heeft het onderzoek geleid naar goedkope en reeds bewezen methoden voor het isoleren van kerkramen zonder problemen als condensatie. Daarnaast is een methode ontwikkeld om de beslissingen bij dergelijke opgaven te ondersteunen met respect voor de culturele waarden en technische mogelijkheden (*heritage value assessment*). Het ontwerp deel van het onderzoek nam thermisch comfort bij gebruik als uitgangspunt. Het toepassen van gordijnen met warmtelampen op de plekken waar de mensen aanwezig zijn, is niet alleen een goede manier maar ook een fraaie invulling om de kerk voor toekomstig gebruik geschikt te maken.

De gelaagdheid van de geschiedenis kan veel breder worden opgepakt als inspiratiebron, zo laat een inzending zien bij het project Royal London Hospital in Whitechapel. Hierbij is ook gekeken naar de sociaal-culturele context (ontmoetingsruimte), economische context (functioneel, rendabel) en ecologische context van het gebouw en zijn omgeving. Een framework van richtlijnen is opgesteld om architecten te helpen de geschiedenis een bredere plek te geven in hun ontwerpen.

Er is een grote behoefte aan instrumenten om te komen tot goede weloverwogen keuzes bij het verduurzamen van vastgoed. Zo is NRP doende om het NRP-kompas te ontwikkelen, in eerste instantie voor de opgave van erfgoed. De modellen waar behoefte aan is, zijn geen kwantitatieve maar juist kwalitatieve modellen. Instrumenten die je goed kunt inzetten ter ondersteuning van het proces.

Eén van de masters heeft een framework van richtlijnen gemaakt voor een context-gerichte benadering voor erfgoed. Hierbij wordt rekening gehouden met de sociale, culturele, economische en ecologische context. Dit kan leiden tot keuzes die zorgen voor een betere inpassing in de omgeving, omdat veel verder wordt gekeken dan alleen naar het gebouw.

Een andere inzender is erin geslaagd om een instrument te maken waarbij participatie zo goed is verbeeld dat de jury ervan overtuigd is dat een dergelijk instrument daadwerkelijk kan worden ingezet en effect zal hebben. Het model is gemaakt in samenwerking met gemeente Eindhoven, specifiek voor de verdichtingsopgaven van die stad. Naast het instrument zijn er aanbevelingen en richtlijnen geformuleerd om de kans op een goede participatie te verhogen. Door ook een spelmethode te ontwikkelen worden de vaak taai en lange processen ook nog eens leuk om aan deel te nemen.

Een ander onderzoek en ontwerp gaat dieper in op de invloed van de omgeving op het ontwerp. Er is een spel ontwikkeld met '*cognitive mapping*' waarbij mensen

tekeningen (in dit geval geveltekeningen) en herinneringen uitwisselden. Met behulp van de resultaten van dat onderzoek is helder geworden wat mensen waarderen aan het bestaande gebouw, collectief en onbewust, en leverde het aanknopingspunten op voor het ontwerp. Dergelijke instrumenten zijn goed opnieuw in te zetten, wat de waarde van deze inzendingen vergroot. Het zijn geen eenmalige toepassingen.

Er is een onderdeel van het bouwproces waar we in ons land niet goed in zijn en dat is evalueren. We hollen van het ene project naar het andere project en gunnen onszelf (en de andere teamleden) niet de tijd om de 'lessons learned' op te halen en die met elkaar te delen. Een afstudeeronderzoek geeft hiervoor een mooie gelegenheid. De vraagstelling van dit onderzoek was: welke factoren zijn bepalend geweest voor de ruimtelijke vernieuwing van Nieuw-West Amsterdam onder Bureau Parkstad tussen 1999-2008? Bijzonder is het om te lezen dat het huidige Concept Masterplan Nieuw-West uit 2021 grote overeenkomsten vertoont met dat van twintig jaar ervoor, met meer realistische aannames inzake tijd en geld.

Bij de TU Delft Heritage & Design wordt in ateliers aandacht geschonken aan wat 'Post 65' architectuur heet, gebouwen uit de periode van 1965-1990. Dit in navolging van een onderzoek dat door de Rijksdienst Cultureel Erfgoed is uitgevoerd in oktober 2019 met als titel [Nieuwe perspectieven tussen welvaart en weerstand](#). In de ateliers doen de masterstudenten een gezamenlijk onderzoek om vervolgens een eigen opgave dieper uit te werken. In de inzendingen van dit jaar waren hierin een tweetal type projecten zichtbaar: oude politiekantoren en woningbouwprojecten. Vijf studies naar politiekantoren zijn er ingestuurd voor de kantoren in Rotterdam, Den Haag, Eindhoven en Groningen (2x). De gebouwen voldoen niet aan de huidige duurzaamheidseisen waardoor het voortduren van het huidige gebruik onder druk staat. Door de locaties van deze politiekantoren, dicht tegen de stadscentra gelegen, kunnen de projecten door een transformatie een goede bijdrage leveren aan het aanvullen van de woningvoorraad. Transformatie is ook een goede stap in het behouden van embodied CO₂. In alle vijf de studies is de bestaande kwaliteit van deze gebouwen eerst grondig bestudeerd. Welke mogelijkheden bieden de bouwmethodieken, hoe kun je bij transformatie omgaan met dragende gevels? Een van de onderzoeken spitte zich toe op het hergebruik van een gevel van Schokbeton uit 1958. De verdichting wordt op hele verschillende manieren vormgegeven. Door een toren in hout door en op het bestaande gebouw te plaatsen, of juist door modulaire eenheden te plaatsen aan de zijde van het binnenterrein, ook gestapeld. Naast een bouwkundige uitwerking wordt ook aandacht aan de omgeving besteed om een aangename leefomgeving te creëren.

Bij de renovatie van Post 65-woningbouwprojecten spelen andere zaken een rol. Dit zijn bewoonde complexen die vragen om verduurzaming en er is minder ruimte voor verdichting. Er zijn twee inzendingen die zich hebben gebogen over het project Goedewerf in Almere van Ymere. Beide zijn op zoek gegaan naar een methodiek die ook bij andere projecten inzetbaar zou kunnen zijn. Bij Post 65-architectuur heb je dan te maken met architectonische waarden die nog niet door iedereen worden herkend, nog even los van

de discussie 'mooi' of 'lelijk'. Kun je daadwerkelijk een strategie ontwikkelen voor deze opgaven om de architectonische waarde te herkennen en te versterken? Bijzonder is de Visual Lexicon Post 65 housing, waarin zowel esthetische als ruimtelijke kwaliteiten zijn benoemd waardoor onze verbeeldingskracht is vergroot. Een interessante vraag is of dit ook bij bloemkoolwijken zou kunnen worden toegepast. Waar bij Post 65 de sociale problematiek in de wijken nog niet een hoofdrol speelt, is dat bijvoorbeeld wel het geval in de wijk Carnisse in Rotterdam. De vraag die hier werd onderzocht is: hoe de leefbaarheid van de wijk kan worden vergroot door middel van ruimtelijke ingrepen, wetende dat de wijk kampt met enorme achterstanden op fysieke, sociale en veiligheidsaspecten. Er is een ontwerptool gemaakt op basis van een aantal thema's en woonmilieus, zodat deze ook bij andere wijken kan worden toegepast.

Elk jaar zijn er inzendingen waarbij industriële complexen en panden worden hergebruikt. Dit zijn gebieden die van oudsher redelijk dicht tegen de dorpen en steden aan liggen. Bij groei- en verdichtingsscenario's komen ze voor transformatie in aanmerking. Eén van de onderzoeken wijst uit dat het effect van de revitalisatie van dergelijke terreinen veel verder gaat dan alleen het gebied zelf en dat er kan worden gesproken over een katalyserend effect voor de omgeving. De transformatie levert een goede bijdrage aan duurzaamheid op zowel sociaal als milieukundig gebied. Over dit onderwerp zijn drie studies ingezonden: ontwerpen voor het Unilevercomplex aan de Nassaukade op Feijenoord in Rotterdam, het fabriekscomplex van de staalindustrie in Dudelange (Luxemburg) en de abattoirs van Anderlecht bij Antwerpen (België). Bij het laatste project is niet alleen naar de bouwkundige (on)mogelijkheden gekeken maar ook naar de wijze waarop de transformatie een bijdrage kan leveren aan de sociale en economische aspecten van de stad. De jury ondersteunt de stelling dat er meer aandacht moet komen voor een bredere definitie van waarde.

Studenten laten zich voor de keuze van hun afstudeerproject leiden door de grote agenda's van dit moment en hoe zij daar een bijdrage aan kunnen leveren. We worstelen er allemaal mee en deze onderzoeken maken duidelijk dat er geen eenduidige oplossingen zijn, en dat er nog werk aan de winkel is. Er is nog een aspect dat goed leesbaar en bijna voelbaar is als je de inzendingen bekijkt en dat is persoonlijke drive. Mensen kunnen door zaken, projecten of vraagstellingen worden gegrepen. Met die passie en energie werpen zij zich op hun afstudeeronderzoek. Een persoonlijke zoektocht wat 'thuis' is en betekent, is een van die voorbeelden. Interessant is de vraag of architectuur de impact heeft om 'thuizen' aan te bieden en niet alleen huizen te maken. Een ander onderzoek spitst zich toe op de betekenis van ondergrondse ruimten zoals kelders en crypten. Welke rol spelen deze ruimten in ons leven? Staat het onbewuste gevoel van onbehagen ons in de weg om meer met dergelijke ruimten te doen? Een onderzoek om een werkplaats in te richten in de voormalige Timmerfabriek in Maastricht, startte met een persoonlijke zoektocht naar wat ambacht betekent. Wat doet ambacht met de maker en wat betekent dat voor de inrichting van een werkplaats?

Zo'n drive kan voor een student aanleiding zijn om een totaal ander onderwerp te kiezen dan waar de begeleidingscommissie net goedkeuring voor had gegeven. Bijvoorbeeld omdat een gebouw op 2 september 2018 in brand vliegt. Niet zomaar een gebouw, maar het Nationaal Museum van Brazilië in Rio de Janeiro. Niet alleen ging een gebouw op in vlammen, maar ook een zeer kostbare en unieke collectie van 20 miljoen objecten. Waar wereldwijd wordt geworsteld hoe om te gaan met een koloniaal verleden, krijgt dit aspect een vanzelfsprekende plaats in dit onderzoek en ontwerp voor de herbouw van dit museum. Het leidt tot een echt inclusief museum, zowel in gedachtegoed als in fysieke uitwerking. Evenals vorig jaar kan een passie voor een plaats leiden tot een onderzoek dat tegelijkertijd een persoonlijke reisgids is. Het onderzoek naar rivierfronten geplaatst in de klimaatproblematiek van vandaag en de toekomst, levert een historisch overzicht, een regionaal plan en stedelijk ontwerp op voor Florence aan de rivier Arno. Een boekwerk dat zo kan worden uitgegeven.

Terugkijkend is de jury zeer verheugd over het grote aantal inzendingen, de diversiteit van de opleidingen van de masters en de veelzijdigheid van de onderwerpen die zijn opgepakt. Het was beduidend meer werk voor de jury dan in de voorgaande jaren, maar dat hebben we er zeker voor over gehad. We zijn verrijkt door de inzichten en de drive van de jonge afgestudeerden. We gaan met meer optimisme en verlicht door met het gezamenlijk werken aan de grote opgaven van deze tijd. Dat gaat lukken, zeker samen met deze mensen!

DE PRIJSWINNAARS

UIT DE 26 INZENDINGEN ZIJN VIJF GENOMINEERDEN GESELECTEERD. BIJ DE SELECTIE PROBEERT DE JURY DE BREEDTE VAN HET VELD VAN DE INZENDINGEN TERUG TE LATEN KOMEN. HET WAS WEL EVEN PUZZELEN, WANT HET MAG DUIDELIJK ZIJN DAT VIJF GENOMINEERDEN KIEZEN UIT ZO'N GROOT AANTAL TOCH LASTIGER IS DAN UIT 12 INZENDINGEN (ZOALS VORIG JAAR). GELUKKIG IS HET GELUKT OM MASTERS VAN VERSCHILLENDE OPLEIDINGEN TE HEBBEN ONDER DE GENOMINEERDEN. OP 16 NOVEMBER 2022 HEBBEN DE VIJF GENOMINEERDEN HUN PROJECTEN GEPRESENTEERD. IN EEN HALF UUR TIJD HEBBEN ZE EEN PRESENTATIE GEGEVEN EN EEN GESPREK GEVOERD MET DE JURY OVER HUN PROJECT.

ELK JAAR MERKEN WE DAT DE INVLOED VAN DE PRESENTATIES OP HET JURYOORDEEL GROOT IS EN DAARMEE VAN GROOT BELANG OM TOT EEN GOED OVERWOGEN EINDOORDEEL TE KOMEN. ER IS ENORME BEWONDERING VOOR HET WERK DAT DOOR DE MASTERS IS VERZET. WE WAREN GETUIGE VAN HEEL GOEDE PROFESSIONELE PRESENTATIES EN ZAGEN PRACHTIGE MAQUETTES EN BOEKWERKEN. HET NIVEAU VAN ALLE INZENDINGEN WAS OOK DIT JAAR HEEL HOOG. HET BLIJFT DE TAAK VAN DE JURY EN VAN NRP OM DE OOGST VAN DE NRP MASTERPRIJS TE DELEN MET DE PARTNERS VAN NRP EN DAAR TE UITEN.

THE MONUMENT OF A DIGITAL WORLD

1^e
PRIJS
BRUCE VERDONSCHOT

TU EINDHOVEN / ARCHITECTURAL URBAN DESIGN AND ENGINEERING

THE MONUMENT OF A DIGITAL WORLD

Transforming a temporary monument into a hybrid on- and offline stock exchange that adapts to a changing society

De onderzoeksvraag van deze inzending was: *hoe kan een tijdelijk monument worden getransformeerd om weer onderdeel te worden van het collectieve geheugen van de maatschappij en op welke wijze kan monumentaliteit worden uitgedrukt om dit voor elkaar te krijgen?*

Het mag duidelijk zijn dat dit geen eenvoudige vraag is om te beantwoorden. Na een gezamenlijke studie van het atelier op de universiteit heeft Bruce gekozen voor het paviljoen van de Portugese architect Alvaro Siza van de Wereldtentoonstelling in 1998 in Lissabon. Bijzonder is dat dit gebouw nu al een monumentenstatus heeft. Het is het enige niet meer in gebruik zijnde gebouw op het terrein en is in eigendom van de universiteit van Lissabon. Onderzoek naar de Portugese identiteit bracht hem bij *'trading and exploring'*. Dit leidde tot de keuze om het gebouw te transformeren in een beursgebouw. Tegenwoordig is de handel iets wat vooral online gebeurt.

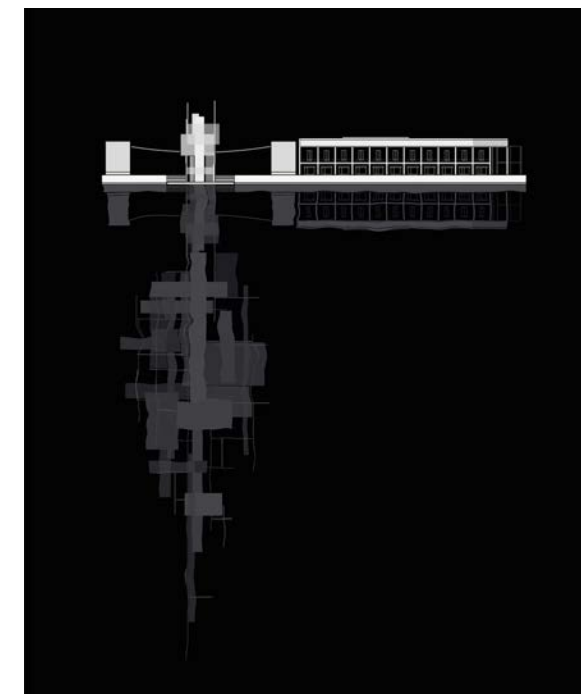
De fysieke ruimte wordt benut om mensen 'met schermen' te huisvesten voor de internationale handel. Hij maakt daarvoor gebruik van het bestaande gebouw dat aan de buitenkant nauwelijks wordt aangetast. Hij introduceert een kelderlaag aan en maakt een patio als centrale ontmoetingsruimte. De vraag die Bruce heeft opgepakt, is hoe de fysieke en virtuele wereld aan elkaar verbonden zouden kunnen worden. Hij plaatst een nieuwe monumentale toren in de vijver bij het gebouw en maakt in dat gebouw de basis voor de *metaverse*: een netwerk van de 3D netwerken over de wereld met een focus op sociale verbinding via *virtual* en *augmented reality*. Het gebouw is dus fysiek toegankelijk en biedt tevens een inkijk in de virtuele wereld in het brede thema van *'trading and exploring'*. Hij hoopt dat de bezoeker tijdens de belevingen in de virtuele wereld ook met de andere bezoekers contact maakt, net als dat een beursgebouw vraag en aanbod bij elkaar brengt.

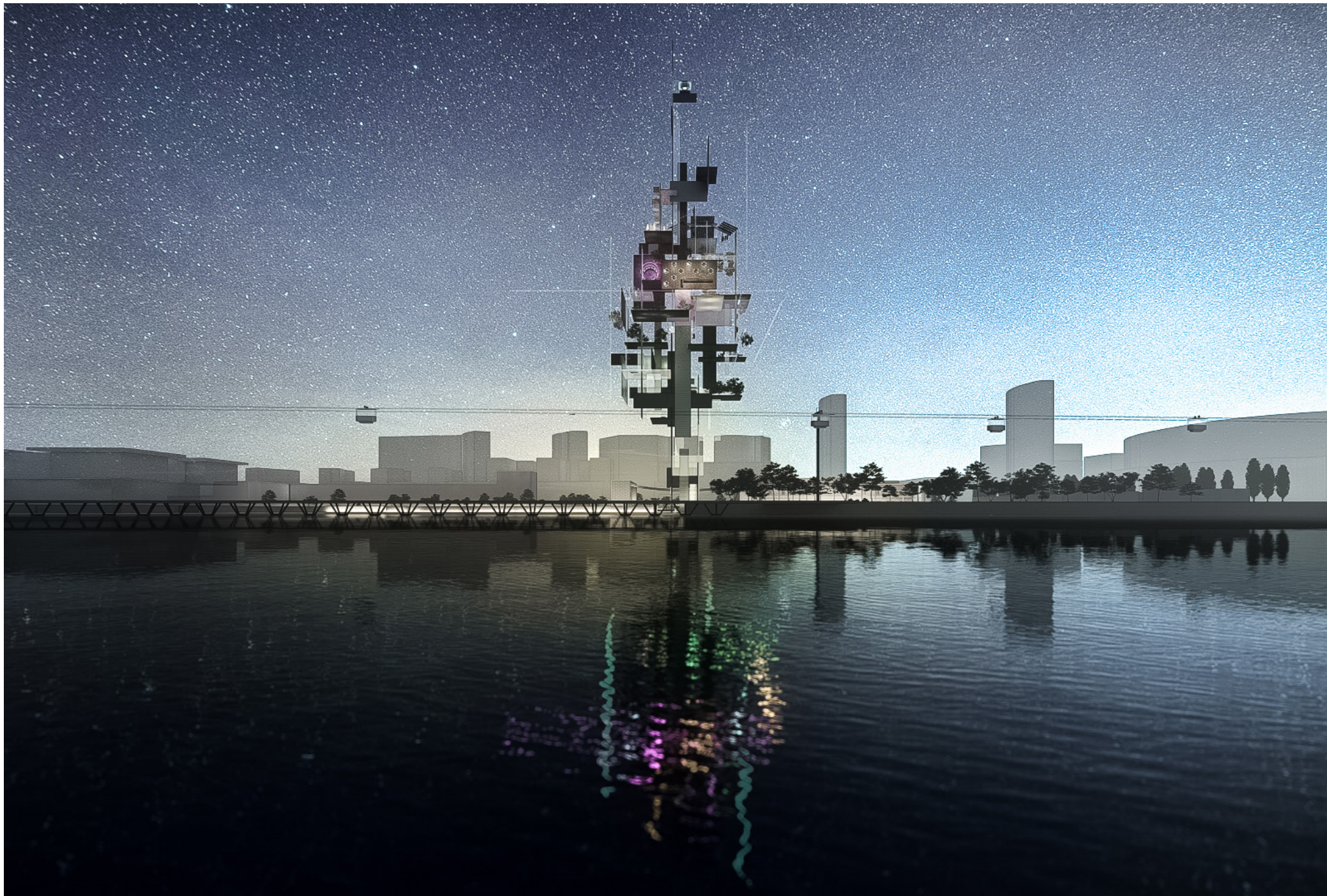
JURY

Eerlijkheid gebiedt te zeggen, dat het lezen van de scriptie van Bruce meer vragen oproep dan we hadden gedacht. Hoe doe je dat, de fysieke en de virtuele wereld verbinden? En wat moeten we dan zoeken in de virtuele wereld? Bovendien, hoe kun je daarmee nieuw leven blazen in een jong monument? Reden te meer om Bruce te laten presenteren. Want als één ding duidelijk was: wij hadden een presentatie nodig om dit onderzoek en ontwerp beter te begrijpen. Het kan natuurlijk aan ons liggen - de jury is van een hele andere generatie dan de masters.

Zo nam Bruce ons mee in het verhaal om het paviljoen van Siza te laten herleven als fysiek en digitaal beursgebouw. We maakten kennis met de metaverse, het 3D-internet waar je echt dingen kunt beleven, terwijl je fysiek ergens anders bent. Het maakt duidelijk dat de samenleving verandert. Bijzonder aan zijn project is dat hij een monument in deze samenleving weer een plek wil geven in het collectieve geheugen, hij wil het gebouw teruggeven aan de stad. In prachtige professionele boekwerken is het onderzoek van het atelier en zijn eigen studie vastgelegd.

Hoewel de jury niet unaniem was in het oordeel over de bouwkundige ingrepen, waren we allemaal onder de indruk van de toevoeging van een nieuw monumentale toren die fysieke en virtuele wereld verbindt. Hij gebruikt het gebouw als tool en zijn wijze om respect voor het gebouw te tonen is dat je aan de buitenzijde weinig interventies zult zien. Bruce heeft ons de ogen geopend. Wij kunnen de virtuele wereld inzetten ten behoeve van het behoud en transformatie van gebouwen; wellicht wel op een veel duurzamere wijze dan we anders zouden doen. Dit is een belangrijke les voor de jury en NRP-partners waardoor Bruce de winnaar is van de NRP Masterprijs 2023.

ROOFING

FIRST FLOOR

Forming a bridge between learning and practice, where learning routes run through the building.

PHYSICAL TOWER

Physical manifestation of the metaverse. This physical tower forms the basis of the virtual tower.

GROUND FLOOR

The main function of the existing monument is stock exchange.

Current monument provides protection for the new monument (entrance and virtual route).

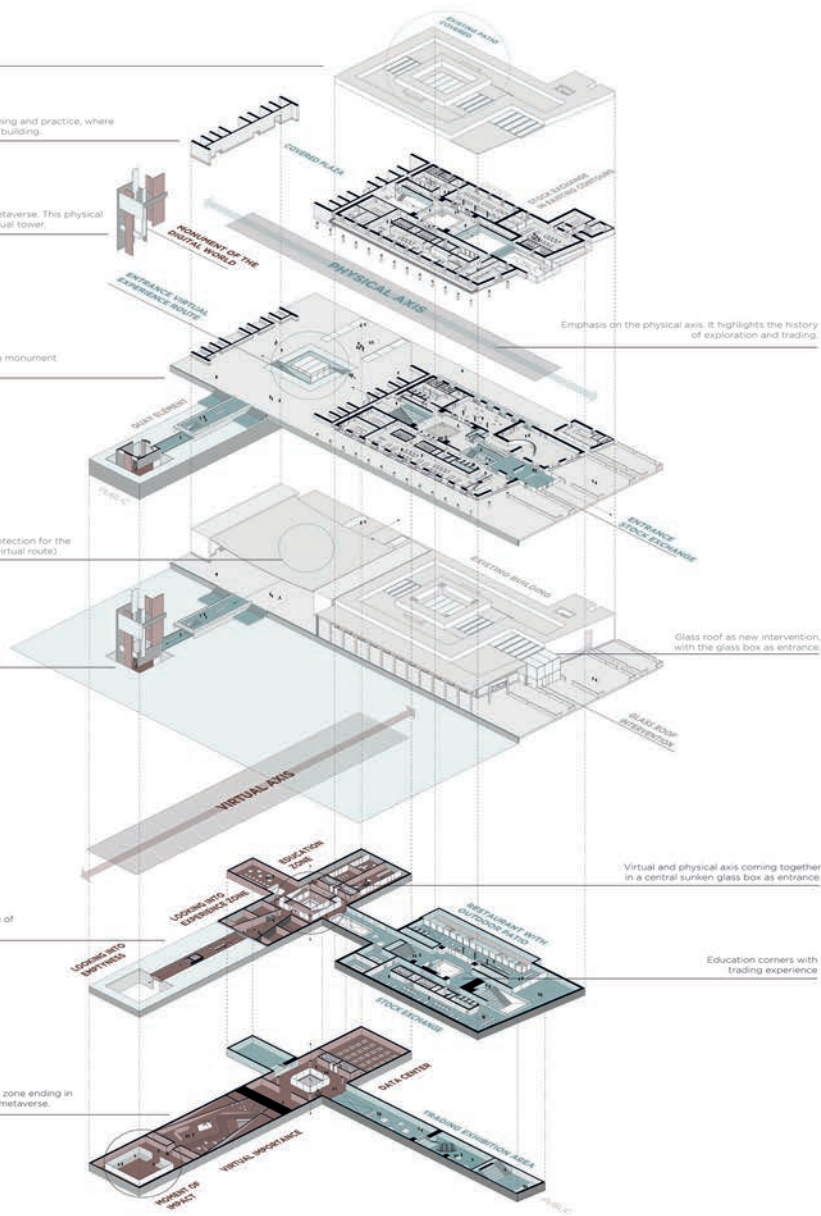
Tower that rises from the water

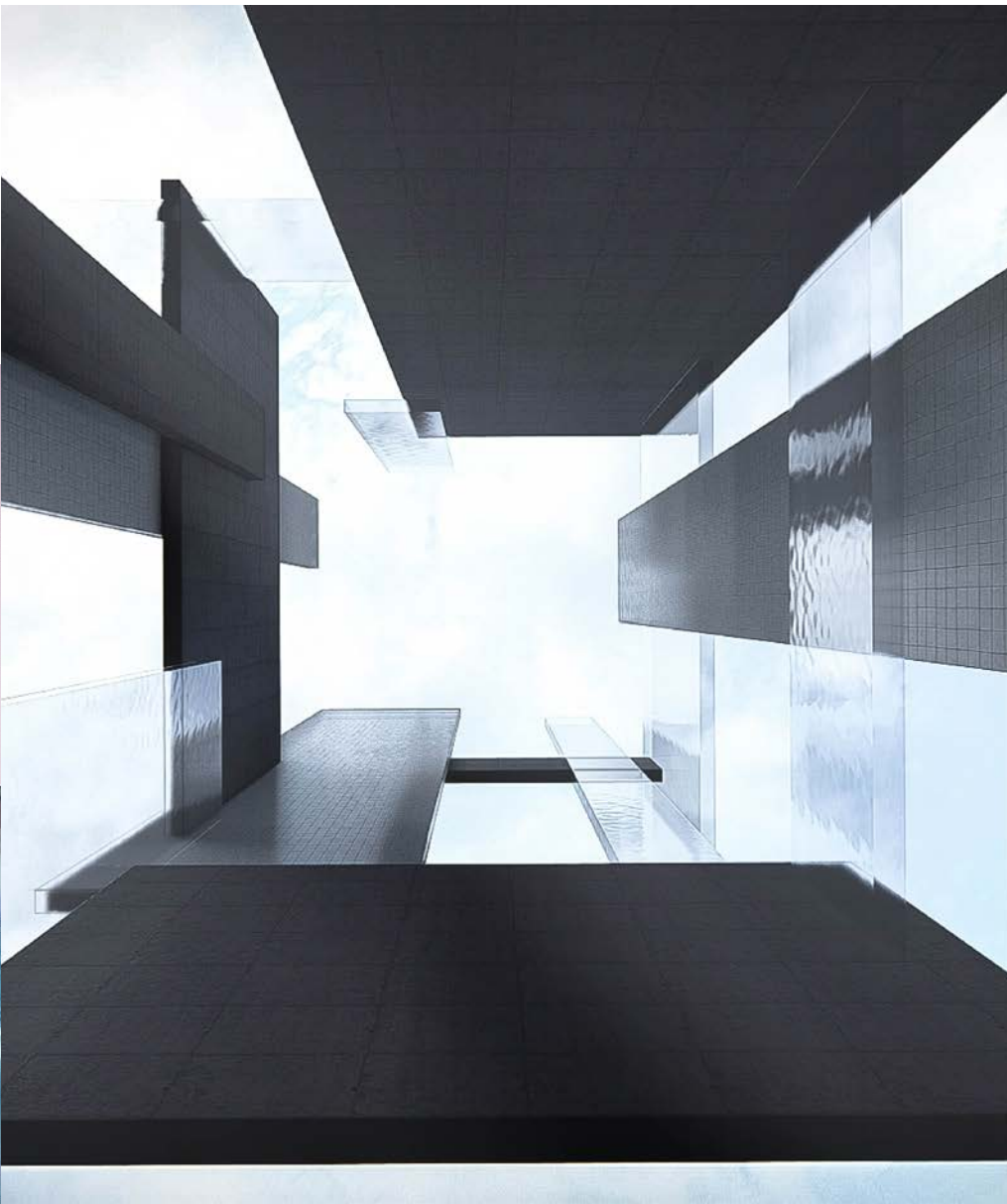
BASEMENT LEVEL -1

Becoming aware of the influence of the digital world.

BASEMENT LEVEL -2

Main route of virtual experience zone ending in the moment of impact and the metaverse.

HET VERBETEREN VAN PARTICIPATIE IN STEDELIJKE VERDICHTINGSPROJECTEN IN EINDHOVEN

**2^e
PRIJS**
ILKE KLASEN

TU EINDHOVEN, CONSTRUCTION MANAGEMENT AND ENGINEERING EN ARCHITECTURE,
BUILDING AND PLANNING)

HET VERBETEREN VAN PARTICIPATIE IN STEDELIJKE VERDICHTINGS-PROJECTEN IN EINDHOVEN

De hoofdvraag van het onderzoek van Ilke was: *wat zijn de potentiële voordelen en struikelblokken van participatie in stedelijke verdichtingsprojecten in Eindhoven en hoe kan het proces gefaciliteerd worden? Een zeer actueel thema, vooral met de Omgevingswet in het vizier. Er is nog maar weinig literatuur beschikbaar over dit onderwerp. Het bestuderen van twee cases in Eindhoven met een expertmeeting met de gemeente leverde nieuwe inzichten. Dat leidde ertoe dat Ilke aanbevelingen kon formuleren ter verbetering van het proces van participatie. Vervolgens stelde zij richtlijnen en concrete instrumenten op, in geïllustreerde schema's. Deze zijn op hun beurt getoetst door deskundigen bij een verdichtingsproject: Kastelenplein.*

Er heeft een stedenbouwkundige en een participatieve analyse van dit project plaatsgevonden en ook burgers zijn betrokken. Interessant is om te melden dat ze geconfronteerd werd met participatiemoedigheid bij verschillende stakeholders. Om participatie

nieuw leven in te blazen heeft zij een spel geïntroduceerd met behulp van lego blokken. De voordelen die dit opleverden waren een toename van wederzijds begrip, het verbeteren van plannen en wegnemen of anticiperen op zorgen van burgers. Bovendien is de situatie gecreëerd dat professionele stakeholders en burgers op een gelijkwaardige manier elkaars belangen samen afwegen. Daarnaast werden struikelblokken voor initiatiefnemers geadresseerd: het organiseren van een effectief participatieproces, het betrekken van een representatieve groep burgers, onvoldoende communicatie en transparantie naar burgers, geen evaluaties van participatieprocessen en tenderprojecten die participatie aan de voorkant onmogelijk maken. Haar belangrijkste conclusies zijn dat het introduceren van een spelelement ertoe bijdraagt dat iedereen met positieve energie betrokken blijft en dat de ontwerpprocessen andere kwaliteiten vragen van de professionals die daarin werkzaam zijn.

JURY

Als er één onderwerp actueel is, dan is dat wel participatie. Wat hebben we er een moeilijke relatie mee en dan hebben we het over veel partijen in het veld. De gemeente komt van een traditionele inspraaktraditie die uitgaat van het aanhoren van reacties op uitgewerkte plannen. Belanghebbenden vinden dat dit meestal veel te laat is om nog van enige invloed te mogen spreken. Projectontwikkelaars zijn veelal van mening dat zij als professionals wel weten wat goed is voor de stad of het dorp en de inwoners en zitten niet te wachten op de bemoeienis van leken. Ontwerpers zijn ook vaak deze mening toegedaan. Maar er wordt al een tijd voorgesorteerd op de Omgevingswet waar de verantwoordelijkheid voor draagvlak bij de initiatiefnemer ligt en er veel meer ruimte wordt geboden aan de omgeving. Gelukkig is er een aantal partijen op de goede weg, maar we moeten dat met zijn allen gaan doen.

De speelse wijze waarop Ilke dat heeft vormgegeven gaat hier zeker een bijdrage aan leveren. Ten eerste door de schema's die zo vriendelijk zijn verbeeld dat het strenge woord richtlijnen geen recht meer doen. Ten tweede door de introductie van een spelelement, in dit geval op stedenbouwkundig niveau. Als mensen samen spelen dan gaan ze samen constructief te werk, dan gaat het niet meer om de verschillen op te zoeken en deze te vergroten. Bovendien helpt het om de ruimtelijke dimensie begrijpelijk te maken voor alle partijen aan tafel. Niet iedereen is in staat tekeningen goed te interpreteren. Ilke biedt met haar werk een methode die reproduceerbaar is, goed in andere situaties in te zetten. Zeer waardevol omdat zij participatiemoedigheid weet te overwinnen. Bewondering was er ook voor haar drijfveer: wie ben ik als stedenbouwkundige om het beter te weten dan de mensen die er al wonen en die er komen te wonen? Het volgen van een dubbele master en het in de praktijk testen van haar conclusies en aanbevelingen, hebben niet alleen haar verder gebracht maar ook de gemeente Eindhoven. Hoogste tijd om dit met veel meer mensen te delen.

1 ONTWERPEND ONDERZOEK

Literatuuronderzoek

Case studies
Documentenanalyse & 13 interviews

Expert meeting

→ Aanbevelingen om participatie te verbeteren en faciliteren

2 RICHTLIJNEN OPSTELLEN

Iteratief ontwerpproces

Expert validatie

→ Richtlijnen voor het organiseren van participatie

3 GEBIEDSTRANSFORMATIEPROJECT

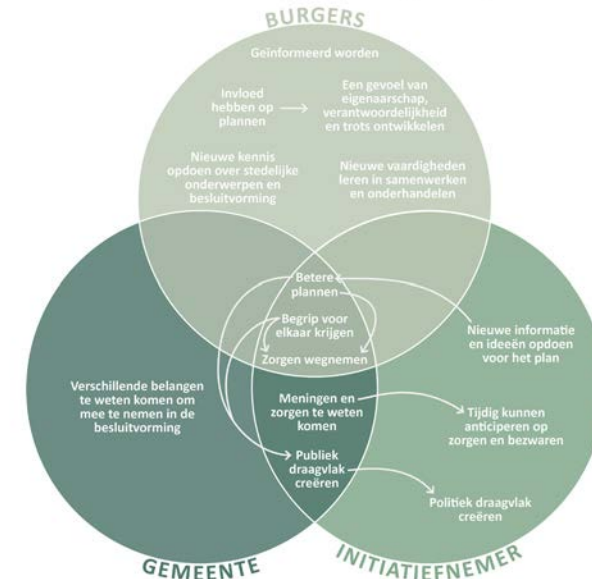
Stedebouwkundige analyse

Participatieve analyse

→ Spelmethode om participatie naast waardevol ook leuk te maken

Potentiele voordelen van participatie

Aanbevelingen om participatie te verbeteren

Organisatie van een effectief participatieproces

- Combineer participatieprocessen van verschillende ontwikkelingen in hetzelfde gebied
- Organiseer periodieke buurtgesprekken om de buurt te informeren, vragen te laten stellen en zorgen te laten uiten
- In kleine projecten: vraag burgers hoe zij willen participeren
- In grote projecten: gebruik meerdere participatie-methodes, inclusief laagdrempelige
- Gebruik nieuwe en innovatieve methodes
- Evalueer voortdurend en wees flexibel om het proces en de planning aan te passen
- Klein beginnen is groot winnen. Ontdek gaandeweg hoe je het beste kunt opschalen

Representatieve participanten betrekken

- Nodig belangrijke belanghebbenden actief en persoonlijk uit om te participeren
- Definieer wie betrokken moeten worden bij participatieprocessen

Participatie in tenders

- Organiseer als gemeente participatie in tenders
- Laat een burgercomité de inzendingen beoordelen op zelf vastgestelde beoordelingscriteria

Verantwoordelijke partij:
 Gemeente
 Initiatiefnemer
 Burgers

Communicatie en transparantie

- Maak de publieke en stadsbelangen vanaf het begin duidelijk voor iedereen om te zorgen dat deze meegenomen worden
- Maak altijd vanaf het begin duidelijk wat het doel van de participatie is, waar de projectgrenzen liggen en waar veranderingen mogelijk zijn
- Documenteer alles

Evaluatie door de gemeenteraad

- Informeer de gemeenteraad op sleutelmomenten in het proces
- Deel ook positieve meningen met de raad als tegenhanger van de bezwaren

Te ontwikkelen gereedschap

- Evaluatiecriteria
- Overzicht van participatiemethodes
- Online participatieplatform
- Richtlijnen voor het organiseren van participatie

SUBURBAN RENEWAL,
A FUTURE FOR POST 65
AESTHETIC AND SPECIAL
IDENTITY IN SUBURBAN
HOUSING, RENOVATION
AND DENSIFICATION

3e

PRIJS

MAAIKE WAALDIJK

TU DELFT, ARCHITECTURAL ENGINEERING + TECHNOLOGY

SUBURBAN RENEWAL, A FUTURE FOR POST 65 AESTHETIC AND SPECIAL IDENTITY IN SUBURBAN HOUSING, RENOVATION AND DENSIFICATION

Post 65 is de term die wordt gebruikt voor gebouwen uit 1965-1990. Deze gebouwen zijn toe aan aanpassingen, renovatie, verduurzaming en behoud. De grote zorg van Maaïke is, omdat deze gebouwen meestal als lelijk worden beschouwd, dat bij aanpassingen van de gebouwen de oorspronkelijke esthetische kwaliteit verloren zal gaan. Daarnaast wil ze het verlies van zogenaamde embodied cultural energy vermijden. Haar onderzoek spitst zich toe op wat je moet doen om een verantwoorde verduurzaming van Post 65 gebouwen mogelijk te maken.

Door een groot aantal Post 65-gebouwen te onderzoeken via Funda was het mogelijk een Visual Lexicon Post 65 housing te maken, een overzicht van voor deze periode kenmerkende ingrediënten van architectuur en zijn kwaliteiten. Deze collectie van elementen en aspecten kan een bron van inspiratie voor de esthetische en ruimte-

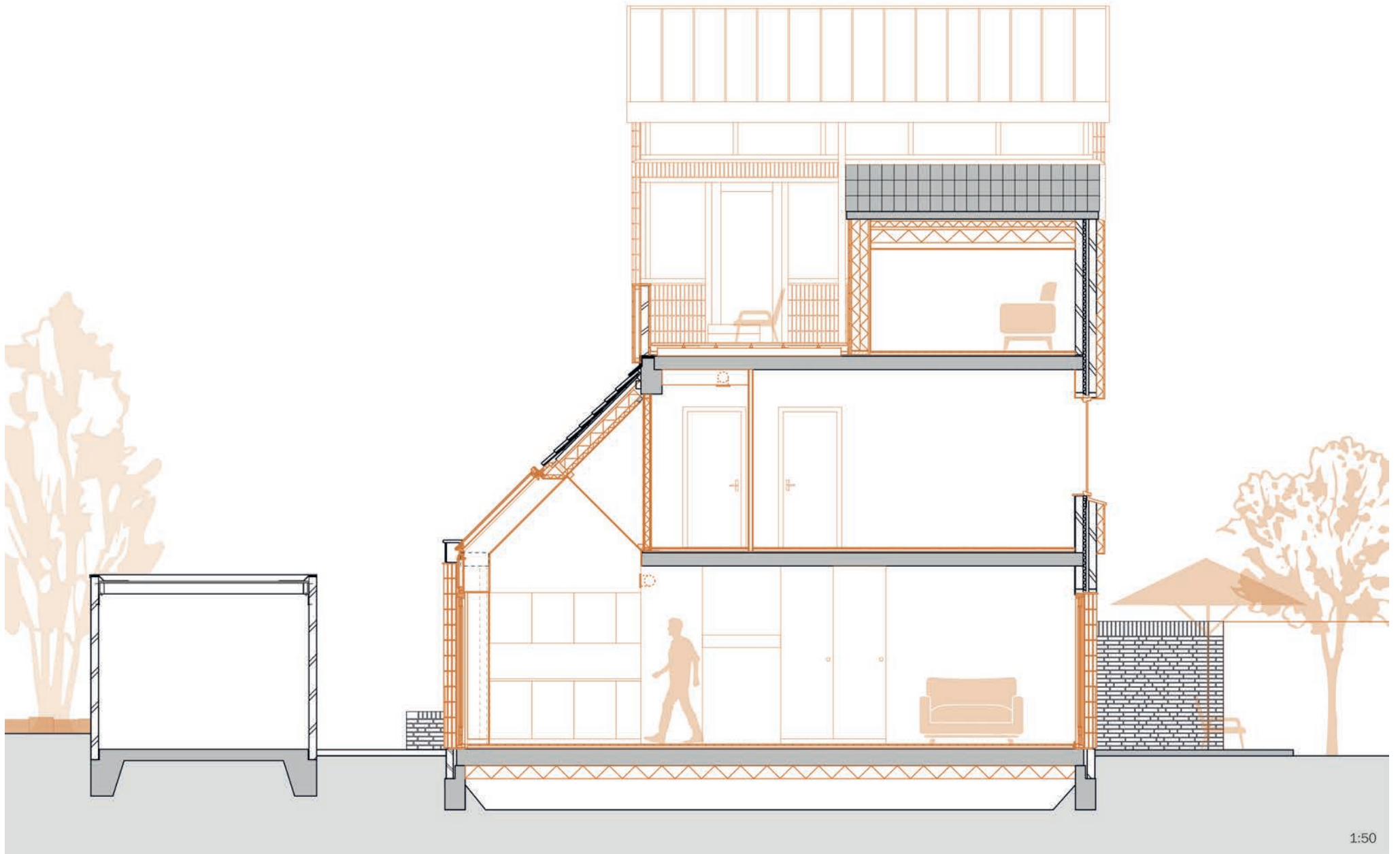
lijke identiteit zijn. Maaïke heeft dit in haar ontwerpbenadering ingezet. Zowel voor het bestaande en het nieuwe wat eraan wordt toegevoegd, is gezocht naar het versterken van bestaande en het bedenken van nieuwe attributen die de kwaliteit van het huis verbeteren en waarmee tegelijkertijd ook de buurt wordt gerevitaliseerd. Dit is toegepast in het project Goedewerf in Almere, grotendeels in eigendom van Ymere. Door niet alleen te kijken naar het behoud van de bestaande woningen is het ook mogelijk in deze buurt een verdichting te realiseren en voort te bouwen op de elementen die Post 65 bijzonder maken. In een eigen ontwerp wordt hiervoor het bewijs geleverd. Haar conclusie is dat door middel van splitsen en verdichten in dergelijke wijken wel 300.000 woningen in heel Nederland kunnen worden toegevoegd.

JURY

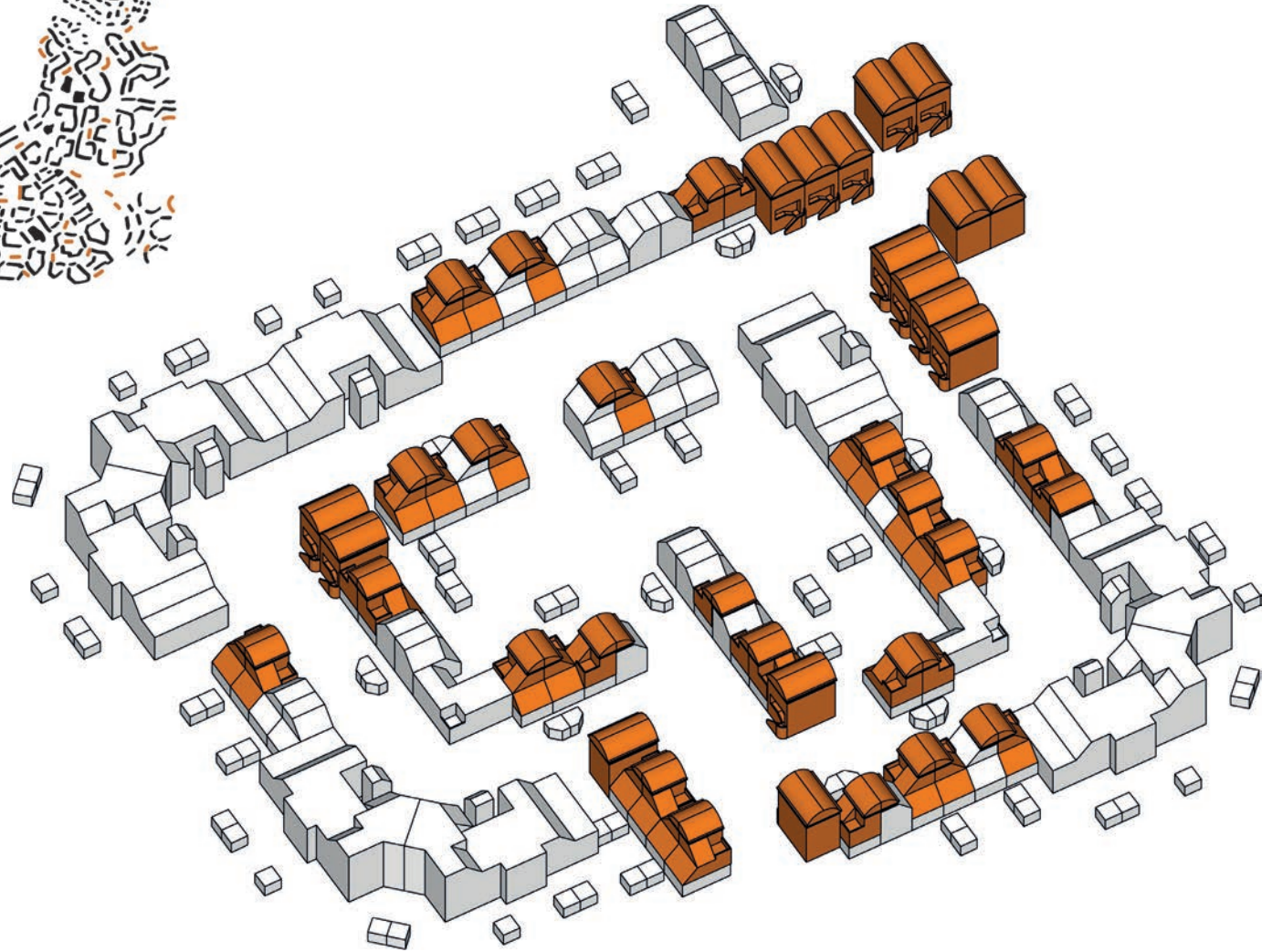
Het is toch wel bijzonder als een master begint met een zorg voor het behoud van monumenten van de toekomst, wat straks echt zal gelden voor een deel van Post 65-gebouwen, vanwege het feit dat men die lelijk vindt. Iets wat ook zeker een deel van de jury herkent. De jury is het Maaïke eens, dat dit geen reden mag zijn om snel over te gaan tot sloop. Post 65 vertegenwoordigt verschillende waarden. Het resultaat van haar analyse maakt deze zichtbaar. Wat origineel om Funda te gebruiken als bron voor haar onderzoek. Bij te koop staande woningen in Post 65-wijken is zij gaan kijken naar foto's en heeft ze eerdere verkopen uit die wijk erbij gepakt. Door de foto's naast elkaar te zetten, werd haar duidelijk welke elementen origineel waren en vulde zij langzamerhand haar Lexicon.

Maaïke heeft zich niet alleen tot het behoud van de kwaliteit van Post 65-gebouwen beperkt. Zij heeft twee grote agenda's van Nederland, woningnood en verduurzaming, bij de kop gepakt. Met respect voor de waarden van deze architectuur heeft zij voorstellen ontworpen voor de verduurzaming van de bestaande woningen maar ook voorstellen gemaakt voor het splitsen van woningen en het bouwen van nieuwe woningen. Het geheel ziet er heel natuurlijk, tegelijk verrassend en ook eigentijds uit. Het goede nieuws is dat met deze verdichting de voorzieningen in de directe nabijheid meer kans hebben op overleven waardoor een veel betere leefomgeving ontstaat. Het was duidelijk dat de inzending van Maaïke het beste was van alle inzendingen over Post 65-architectuur. Het zou mooi zijn als Ymere de handschoen durft op te pakken en een voorbeeldproject voor Nederland realiseert.

1:50

GENOMINEERDEN CATHELIJNE VAN ANDEL

Bureau Parkstad en de stedelijke vernieuwing van Amsterdam

Bureau Parkstad werd in 1999 in het leven geroepen voor de stedelijke vernieuwing van Nieuw-West in Amsterdam. In 2001 kwam het Ontwikkelplan Richting Parkstad 2015 tot stand. In het onderzoek van Cathelijne was de hoofdvraag: welke factoren zijn bepalend geweest voor de ruimtelijke vernieuwing van Nieuw-West onder Bureau Parkstad tussen 1999-2008? Dit onderzoek is een grondige evaluatie van een stedelijke vernieuwing in een periode van grote belangstelling van het Rijk voor dergelijke opgaven, die gedurende de ontwikkeling een financiële crisis heeft doorgemaakt.

Bureau Parkstad was een gelegenheidscoalitie van stadsdeel en corporaties, waarbij de corporaties 76% van de woningen in bezit hadden. Zij zaten niet alleen aan het stuur: gemeente en monumentenzorg hadden ook invloed op de plannen en de uitvoering. Belangrijk bleek de vraag: wat is ruimtelijk waardevol en voor wie is het behoud van erfgoed bedoeld? Is er vervolgens voldoende ruimte voor vernieuwing binnen de opgestelde waardenkaart? De crisis zorgde voor financiële tekorten en sloeg het fundament onder de organisatie weg. De verantwoordelijkheid voor ruimtelijke vernieuwing werd in 2008 overgedragen aan corporaties, die zowel de woningen, openbare ruimte en sociale vernieuwing voor hun rekening namen. Plannen werden aangepast: er werd meer gerenoveerd en meer nieuwbouw gerealiseerd. In 2021 is er een Concept Masterplan Nieuw-West opgesteld dat grote overeenkomsten vertoont met plan uit 2001. Cathelijne maakt ons deelgenoot van de lessen die wij van Nieuw West kunnen leren.

JURY

Cathelijne drukt ons met de neus op de feiten. Wat zijn we slecht in evalueren. In de waan van de dag gaan we maar door en we vergeten te leren van de goede en foute dingen uit het verleden. De lessen die zij heeft geleerd zijn voor veel gebiedstransformaties van toepassing. Ambitieuze plannen gaan altijd gecombineerd met kwetsbare mechanismen die de tand des tijds moeilijk doorstaan. Een heldere visie aan de voorkant is een voorwaarde om bij gebiedsontwikkelingen niet te gaan zwalken. Het plan moet stapsgewijs kunnen worden gerealiseerd, waarbij elke stap een afgerond deel achter laat. Je kunt niet overal tegelijk beginnen. Niet op de laatste plaats omdat dan alle sociale structuren worden afgebroken. Het is niet realistisch om te denken dat je aan een onbeschreven blad werkt. Inventariseer en

wees zuinig op wat je hebt. Maak ook duidelijk waarom het waardevol is. Niet iedereen begrijpt de waarde van een stedenbouwkundige structuur. Iedereen is mondig maar de conclusie in Nieuw-West was dat niemand zich gehoord voelde. Dit is een pleidooi om integraal met veel stakeholders en een gelijk speelveld te werken. Iets dat nog nadere uitwerking behoeft.

De eindconclusie van Cathelijne is dat het Nieuw-West is gelukt om van een tuinstad een nieuwe parkstad te maken, maar de vraag is of het niet meer een geheel had kunnen worden. Een herkenbare conclusie ook voor de jury. Nu nog met elkaar bedenken hoe nog veel meer partijen kunnen laten leren van lessen die in Nieuw-West zijn geleerd.

GENOMINEERDEN CAROLINA CHATAIGNIER

Museu Presente

In September 2018 brandde een groot deel van het Nationaal Museum van Brazilië af in Rio de Janeiro. Niet alleen het dak en de vloeren van het gebouw maar ook 80% van de collectie, 20 miljoen objecten, gingen daarbij verloren. Het gebouw was 200 jaar oud, evenals het park Quinta da Boa Vista (52ha) waar het in staat. Met de brand ging een groot stuk van het verleden van Brazilië verloren. Het historisch onderzoek vertelt het verhaal van een voormalig paleis, dat in 1890 een regeringsgebouw werd en uiteindelijk vanaf 1910 het Nationaal Museum. Tot 1940 kon iedere bezoeker de hele collectie aanschouwen; tot die tijd waren er geen tentoonstellingen. De historie kan nu niet los worden gezien van de koloniale overheersing door Portugal en ook niet van de omgeving, de geest van de arme noordelijke zone van de stad waarin het museum is gelegen.

Carolina stelde zich tot doel om een nieuw inclusief museum te maken, een museum dat nu wel van alle Brazilianen zou zijn. Een museum met een lage drempel zodat iedereen erheen zou willen en kunnen gaan. Musea zijn niet neutraal; om inclusief te worden moeten ze wel neutraler worden en moet er plek zijn voor meerdere kanten van de geschiedenis. Ze raakte geïnspireerd door de reactie van de mensen op de brand. De lokale Mangueira sambaschool die in 2019 de andere kant van de geschiedenis in beeld bracht door middel van een parade. Een boer die 780 antieke munten aan het museum schonk. Zij heeft een ontwerp gemaakt van Museu Presente in een mooie dubbele betekenis: passend bij de huidige tijd en een cadeau voor alle inwoners van Brazilië. De oriëntatie van het gebouw is veranderd waardoor het minder statig is. De patio van het gebouw is een openbare ontmoetingsruimte, waar mensen elkaar kunnen treffen. Een van de vleugels heeft een modern jasje gekregen en hier worden voorwerpen gestald die mensen zelf hebben aangeboden aan het museum, om het verhaal van hun land te vertellen. De brandsporen worden niet uitgewist, die vertellen ook een van de verhalen van het land.

JURY

Het is duidelijk dat het verlies van dit gebouw voor de Brazilianen Carolina zelf ook heeft geraakt. Na de goedkeuring door het comité op een woningbouwopgave in Brazilië veranderde ze door de gebeurtenis en is met dit onderwerp aan de slag gegaan en het is knap wat ze in korte tijd heeft gepresteerd. Wat de jury bijzonder raakt, is dat Carolina de brand van het Nationaal Museum als kans heeft aangegrepen om de geschiedenis te 'repareren'. Een archief is niet iets statisch maar iets wat je opbouwt met elkaar. Niet alleen bouwkundig maar vooral sociaal en cultureel. Door dieper de geschiedenis in te duiken en met mensen te praten lukte het haar om niet meer te ontwerpen als een 'westerse' architect die in haar optiek de neiging heeft enkel dingen mooi te willen maken. Ze gaat voort op het 'Manifest for non beauty inspiration' van de beroemde Braziliaanse architect Linda Bo Bardi. Het belang van het narratief is met dit ontwerp duidelijk gemaakt. Het levert ook een

andere houding op om met monumenten om te gaan. De waarde van monumenten zit niet alleen in het gebouw en de geschiedenis die het weerspiegelt. De culturele waarde zit in de mensen en hun beleving. Carolina toont aan dat het dan tot een mooi resultaat kan leiden en dat mooi en lelijk ook maar één van de waarden is. De gelaagdheid van haar ontwerp, met de verschillende ingrepen en verschillende sferen die daardoor ontstaan, heeft zijn eigen schoonheid. Met de verwoestingen die nu door oorlogshandelingen in de wereld plaatsvinden, is er helaas een grote vraag naar mensen als Carolina die zorgvuldig en met liefde de opgave met de lokale mensen wil oppakken.

OVERIGE INZENDINGEN

AHMED AL JAZAR

ZUYD UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES, ACADEMY OF ARCHITECTURE
MAASTRICHT ARCHITECTURE

In search of home. The value of people, belongings and place. Deel 2: Where to find home?

AISTÉ MANKUTÉ

TU DELFT, ARCHITCTURAL ENGINEERING + TECHNOLOGY

Activating the 'glass box'

AISTE RAKAUSKAITÉ

TU DELFT, ARCHITCTURAL ENGINEERING + TECHNOLOGY

How can police stations help solving the housing crisis in the Netherlands?

ANNE WIES

ACADEMY OF ARCHITECTURE AMSTERDAM

Melting Pot, a living factory for Dudelange

CARLOS DAVID RIVERA CHOSCÓ

ERASMUS UNIVERSITY ROTTERDAM IHS

TikTok and the Climate Change. Adaption of Millennials and Generation Z in Latin American cities

CAROLINA MENEGON NOSSIG

TU EINDHOVEN, ARCHITECTURAL URBAN DESIGN AND ENGINEERING

Abattoirs d'Anderlecht. Restoring the symbolic value of a propelling monument

CHI LIU

TU DELFT, ARCHITCTURAL ENGINEERING + TECHNOLOGY

Connect the Community Again! Participation as a tool for the redesign of Vacant Heritage

CORNÉ DE BROEKERT

TU DELFT, BOUWKUNDE, MANAGEMENT IN THE BUILT ENVIRONMENT

Adaptive re-use of the industrial heritage in Dutch post-industrial urban area development

The relation of the adaptive reuse and the added value in regards to the economic, social and environmental sustainability

DAVID KOOISTRA

UNIVERSITEIT VAN UTRECHT, SPATIAL PLANNING

The transformational Process of Addressing Heat Stress in Social Housing

FERRAN VAN DER KLIP

TU DELFT, ARCHITCTURAL ENGINEERING + TECHNOLOGY

Storming the castle. The redesign of the post-war precast concrete façade

FRANZISKA (FRANZI) MACK

TU DELFT, ARCHITCTURAL ENGINEERING + TECHNOLOGY

Thermal comfort for multi-functional use in monumental church buildings

Case study Stevenkerk in Nijmegen

LUCCA MARIA FISCHER

TU DELFT, ARCHITCTURAL ENGINEERING + TECHNOLOGY

Architectural Young Classics

MALIKA VAN DE WEERD

TU DELFT, WAGENINGEN UNIVERSITY & RESEARCH EN AMS INSTITUTE,
MASTER METROPOLITAN ANALYSIS, DESIGN AND ENGINEERING

The Housing Constructing chain in motion. A systems approach to accelerate the transition to a circular housing construction system based on circular and conceptual building

MARK RIEPEMA

TU DELFT, ARCHITCTURAL ENGINEERING + TECHNOLOGY

Adapting Goedewerf

MERVE BÖRYÜK

HOGESCHOOL ROTTERDAM, RUIMTELIJKE ORDENING & PLANOLOGIE

Leven in balans: Carnisse / Leven in Balans

NEGHAH HOSSEINI OJAGJ

UTRECHT UNIVERSITY, HUMAN GEOGRAPHY AND SPATIAL PLANNING

Exploring the influence of online social networks on the urban sustainability transition

A case study of Dutch urban planning and Twitter

NORA GREIF

ZUYD UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES, ACADEMY OF ARCHITECTURE
MAASTRICHT

Communal workshops. Learning a new skill?

POORIA AMIN AZAD

ZUYD UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES, ACADEMY OF ARCHITECTURE
MAASTRICHT

The meaning of underground spaces

RIK JACOBS

TU EINDHOVEN, ARCHITECTURE & URBANISM

Firenze& Arno

ROY VAN DEN BRAND

ACADEMIE VAN BOUWKUNST ROTTERDAM

Voortbouwen aan de Nassaukade

Een woonwerkcomplex met een meerwaarde voor de buurt Feijenoord

SOPHIE KOOPMAN

TU DELFT, ARCHITECTURE

Heritage as a part of the Palimpsest

Rethinking heritage at risk in London through an approach that is driven by the context

TOELICHTING OP DE NRP MASTERPRIJS & SAMENSTELLING VAN DE JURY

De NRP Masterprijs wordt toegekend aan relevante en vernieuwende afstudeerscripties of ontwerpen op het gebied van renovatie en/of transformatie. Het gaat hierbij om afstudeerders van universitaire masteropleidingen of vastgoed gerelateerde postacademiale of post HBO-masteropleidingen. De jury hanteert de volgende criteria om tot een selectie van de genomineerden en prijswinnaars te komen: de kwaliteit van de scriptie of ontwerp, de relevantie voor het vakgebied, het belang voor de professionalisering, innovatieve aspecten, wijze van presenteren & originaliteit.

NRP heeft uit eigen partners een brede jury samengesteld, bestaande uit:

- Eva Hermans (DNB) voorzitter
- Michiel Otto (Hevo)
- Irene Ponec (Ymere)
- Karin Wolf (WDJArchitecten)
- André Köster (Dura Vermeer)
- Erna van Holland (NRP), secretaris

Er zijn 26 inzendingen tijdig bij de jury binnengekomen. Een van de inzendingen voldeed niet aan de criteria voor de NRP Masterprijs.

Er zijn twee jurybijeenkomsten gehouden. Op 26 september 2022 zijn deze vijf kanshebbers geselecteerd uit alle inzendingen; deze inzendingen voldeden aan de toetsingscriteria en maakten nieuwsgierig naar een mondelinge toelichting. Op 16 november 2022 hebben deze vijf genomineerden hun project gepresenteerd en is men hierover met de jury in gesprek gegaan. Na afloop heeft de jury zich beraden en de prijswinnaars bepaald. Zowel scriptie als presentatie hebben geleid tot de uiteindelijke rangorde van de kandidaten.

WIL JE OOK JE AFSTUDEERWERK INDIENEN VOOR DE NRP MASTERPRIJS?

Dat kan tot 1 september 2023, zie
nrp.nl/branches/nrp-masterprijs/

COLOFON

NRP MASTERPRIJS 2022
IS EEN UITGAVE VAN NRP
© 2022 STICHTING NRP

SAMENSTELLING, TEKST EN REDACTIE

-

ONTWERP

YELLOWDAY

DRUKWERK

BUSINESS PRINT

FOTOGRAFIE

JURYFOTO'S VAN
CHRISTIAAN KROUWELS

NRP

INFO@NRP.NL

NRP MASTER
PRIJS